BU SAYIDA :

Hürriyet Aşkı Herşeye Kadirdir

MACAR IHTİLÂLİ YILDÖNÜMÜ

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 74 — 75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

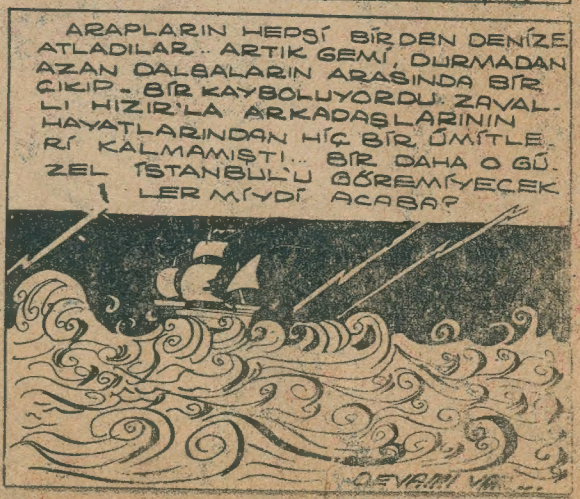

III. SELİM

GERİLİK ve CEHALETE BAŞ VEREN PADİŞAH

O doğduğu zaman, müneccimler yıldızlara bakıp, kaderinin falını babası III. Mustafa'ya şu sözlerle açıklamışlardı:

«Efendimiz, oğlunuzun bahtı açıktır. O, cedleri gibi bir yüce kişi olacaktır.»

Sultan Mustafa bundan çok memnun kaldı.

«İnşallah oğlunuz ileride Yavuz Sultan Selim Han gibi bir cihangir olur.» temennisinde bulundu.

III. Selim, Yavuz Sultan Selim Han gibi gerçek bir irade sahibi, savaş ustası olamadı ama, Türk Devleti için çalışan iyi kalpli, aydın fikirli, hassas, şair yapılı; bilhassa nefis besteleri olan büyük bir musikişinas olarak tanındı.

1761 yılında doğdu. 28 yaşında, memleketin kıyıntıya yüz tutan felâketli yıllarında tahta geçti. Daha şehzadeliği sırasında konuşmamasına müsaade edilen kimselerle daima memleketin durumu üzerinde sözederdi. İç ve dış siyasetimizle ilgili sorular sorar, etrafındakileri sabırla dinler. Onların görgülerine göre anlatılanları değerlendirirdi. Bu edindiği kanaatlerden sonraları çok istifade ettiği görüldü.

İlkin, devletin başına bunca felâketleri getiren, gerçek kıymetini kaybetmiş, savaş gücü olmaktan çıkıp, bir fitne ve fesad ocağı olarak kalan «yeniçerilik» teşkilâtının kaldırılmasına karar verdi.

Koca Osmanlı ülkesinde bir cehalet ve düzensizlik, rüşvet ve irtica alıp yürümüştü. Bu şartlar içinde donanma ve ordunun eskimiş usulleri ve araçları bırakması, batı anlayışına uygun bir savaş gücünün yenibaştan teşkilâtlandırılmasına başlandı.

İsveç ve Fransadan mühendisler getirildi. Bahriye ve Müderrishane okulları Fransız subaylarının nezareti altında yeni anlamda eğitime başlandı.

Bizim tezgâhlarda yeni savaş gemileri inşa edilirken, bu yabancı uzmanlar nezaretinde, tophanede toplar döküldü.

Topçu ve piyadeden meydana getirilmiş ve batıdaki benzerleri silâhlarla silâhlandırılmış savaş birlikleri sıkı bir talime başladılar.

Tam düzene girme yolunda idi, o sıralarda Fransa'nın başına geçmiş bulunan meşhur Napolyon Bonapart, bizim bir vilâyetimiz olan Mısır'ı birden bire işgal etti.

Bu savaş sırasında III. Selim'in yerinde siyaseti ile Fransızlarla zaten araları açık olan Rus ve İngiliz devletleri ile bir sıraya gelmemizi sağladı.

İngilizler, Fransız donanmasını «Elbrekır» da sıkıştırıp yaktı. Napolyon bu sırada, Suriyede ilerlemiş, bir Osmanlı kalesi olan «Akkâ» yı kuşatmıştı.

İşte yeni Nizamı Cedid Ordusunun büyük baarısı ve yenilik yapmış olmanın faidesi burada görüldü. Kale kumandanı Cezar Ahmet Paşa ve yeni Nizam askeri kahramanca bir dövüş ve dayanışma sonunda o zamana kadar hiç yenilmemiş bir kuvvet olan Napolyon'u yüz geri ettirdi.

Nizam Cedid askerinin bu başarısı duyulunca, son devirde yaptıkları her savaşta bozgun veren yeniçeri ocağını çılgına çevirdi.

Bizi bütün tarih boyunca sadece düşman gözü ile görmeyi huy edinmiş Moskoflar, başarı ve kalkınma hamlelerimizi görünce Hotin ve Bender kalelerini zapt edince Rusya'ya harp ilân ettik.

Yeni ordu, Tuna dolaylarında savaş üstüne savaş yaparken İstanbulda da fesat elebaşıları ile bir Kabakçı Isyanı patlak verdi. Bu adamın reisliğinde kazan kaldıran yeniçeriler, bütün Nizamı Cedid askerlerini kılıçtan geçirdiler. Bununla da yetinmeyerek Sarava hücum ettiler. Çok iyi kalpli ve adı gibi selim olan padişahın bu taraflarından istifade ederek III. Selim'i evvelâ tahdan indirdiler. Sonra da onu şehid ettiler.

Tarihte daima görüldüğü gibi, cehalete ve geriliğe karşı koyamayan yenilik taraftarlarının başına gelen III. Selim'in de başına gelmiş; Alemdar Mustafa Paşa ordusu ile Onu kurtarmaya geldiği zaman bu aydın fikirli ve memleketsever padişah bu uğurda çoktan can vermiş bulunuyordu!

T. ETİNGÜ

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

Davit'in burasını çok iyi bildiği her halinden belliydi. Şef garson, kendilerini daha kapıda karşılamış ve sahneye yakın en güzel masalardan birisini vermişti.

Masaya oturur oturmaz Davit:

— Türk müziği ile rakı daha lezzetli içilir Peter, diye Kudret'in gözlerine baktı. Hoş, sen daha iyi bilirsin ya...

Kudret te Davit'in gözlerine baktı. Bu gözlerde sinsi ve hilekâr bir gülüş seziliyordu. Fakat Kudret oralı değilmiş gibi cevap verdi.

— Niçin ben daha iyi bileyim Davit? Türkler arasında sen daha çok bulundun. Baksana, kıyafetin bile tıpkı Osmanlı... Fes giyiyorsun, gayet güzel Türkçe konuşuyorsun... Herhalde Türk topraklarında benden daha çok kaldın...

— Orası öyle ama, bütün bunlar benim Türkleri senden daha fazla tanıdığımı icap ettirmez... Neyse bırakalım bu bahsi... Bak, garson geldi.. Ne yiyip içeceksen söyle bakalım.

Hakikaten, onlar konuşurken, yanlarına bir Rum garsonu gelmişti. Kudret:

— Mademki böyle şark meyhanelerinde rakı içilirmiş, bir şişe söyle bakalım...

— Ya mezeden ne istersin?

— Canım, garson elbette rakının hangi mezelerle içildiğini bilir.

Garson hürmetle önlerinde eğildi.

— Elbette bayım... Rakı için şahane mezelerimiz var.

Sonra Davit'e bakarak ilave etti.

— Siz de rakı mı içeceksiniz?

— Bugün öyle olsun... Dostumuz Peter ne içerse ben de onu içeceğim...

— Emredersiniz Paşam...

Garson yanlarından ayrıldıktan sonra Davit Kudret'e döndü:

— Ben her zaman konyak içerdim bilirsin ya... Sen de viskiyi çok severdin... Ama bugün başardığın işlerin şerefine birlikte rakı içeceğiz... Doğrusu şu Türklere oynadığın oyunu ömrüm boyunca unutmıyacağım... Hele artistleri de kazasız belâsız İzmir'e götürüp Yunan makamlarına teslim edersen, doğrusu değme keyfine...

Davit bunları söylerken, zaman zaman Kudret'e sahte bir gülüşle sokuluyor, mümkün olduğu kadar da saf görünmeğe gayret ediyordu.

Kudret cevap vermeyince Davit:

— Bugün hiç konuşmuyorsun, diye sözüne devam etti. Halbuki evvelce, gevezeliğinden konuşacak zaman bulamazdım... Ne oldu sana Allah aşkına... Yoksa, nişanlını vapurda bıraktığın için mi tasalısın?...

— İlahi Davit... Çok şakacısın vallahi...

Bu sırada sahneye bir kadın şarkıcı çıkmıştı. Salondakilerle birlikte Kudretle Davit te kadın şarkıcıyı alkışladılar. Şarkıcı müşterileri selâmlarken gözleri Kudret'e takılmıştı. Bu kadın, aslında Türk casusluk teşkilâtına mensup bir ajandı ve bu gazinoya gelen yabancı devlet ajan ve casuslarını takip etmekle vazifelendirilmişti. Kudret'in Beyrut'a geleceği kendisine daha evvel merkezden bildirildiği için, derhal onu tanıdı. Kudret te onu, tanımakta gecikmemişti. Gerçi ikisi de birbirlerini hiç görmemişlerdi ama, kendilerine bildirilen eşkalleri, hiç bir şüphe uyandırmıyordu. Netekim, kadın göksünün sağ tarafına bir çiçek takmıştı. Kudret'in giyimi de, kadın ajana bildirilenin aynı idi.

Davit, gerek şarkıcı kadının, gerek Kudret'in bakışlarındaki mânayı sezemediği için halinden emin bir tavırla konuşmasına devam etti:

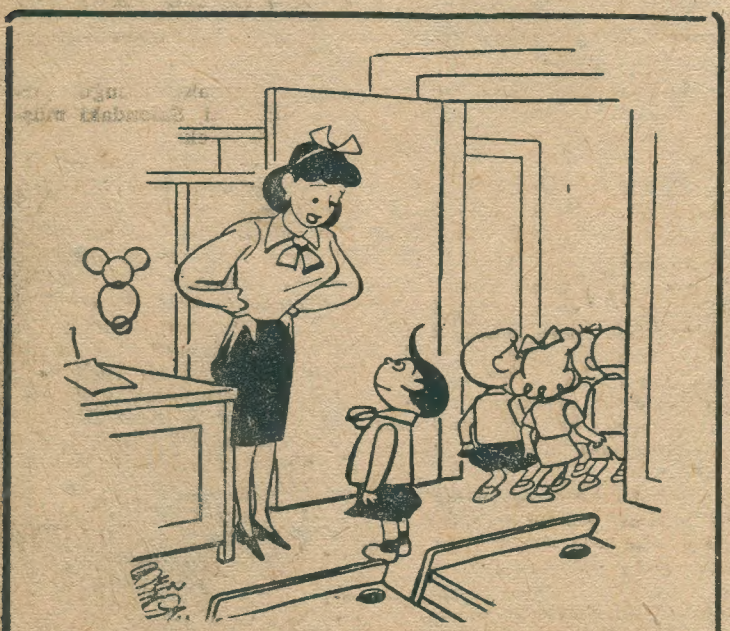

— Öğretmenim, siz sınıfı geçenlerle mi gideceksiniz, yoksa kalanlarla mı kalacaksınız?

— Eee... Buradaki işlerin tamamlanınca, nereye gideceksin bakalım?

Kudret, duymamış gibi, başını şarkı söylemeğe başlayan kadına çevirdi. Kadının bakışlarında nedense endişeli bir hâl vardı. Kudret, bu bakışların mânasını sezmeğe çalışırken garson elinde bir tepsi ile yanlarına geldi. Mezeleri ve içkiyi masaya yerleştirdikten sonra sordu:

— Başka bir şey ister misiniz?

Kudret:

— Lüzum olursa söyleriz, diye kestirme bir cevap verdi.

Davit, Kudret'in bir şeyler düşündüğünün farkına varmıştı:

— Gözün şarkıcıya pek takıldı Peter. Yoksa kadını beğendin mi?

Kudret zorla gülmeğe gayret ederek:

— Yok canım, dedi. Şarkısı pek hoşuma gitti de...

— Türk şarkılarını sevmeğe ne zamandanberi başladın Peter?

Kudret, Davit'in yüzüne bile bakmadan cevap verdi:

— Türkiyeye geldiğimdenberi...

Davit, içkiyi kadehlere boşalttıktan sonra kendisininkini havaya kaldırdı.

— Oyleyse, Türk içkisinin ve şarkısının şerefine içelim...

Kudret, kadehten bir yudum içip masaya koydu. Delikanlının, içkiyi ihtiyatlı ve azar aza riçmesi Davit'i n dikkatinden kaçmamıştı.

— Sen içkiyi çok çabuk ve kadehleri de bir hamlede yuvarlardın Peter... Ne oldu sana böyle? Bu değişikliğinin sebebi ne?

Kudret kekeleyerek:

— Şey... Canım bugün pek içki istemiyor da... diye cevap verdi.

Bu sırada sahnedeki kadın şarkıcı, okumakta olduğu şarkıyı bitirmişti. Salondaki müşterilere dönerek:

— Şimdi, bir müşterinin arzusu üzerine «Dağ başını duman almış» marşını şarkı halinde söyliyeceğim, dedi.

Şarkıcı kadının bu sözü Kudret'i birden değiştirmişti. Kumandanı, bir tehlike anında verilecek olan parolanın «Dağ başını duman almış» olduğunu söylememiş miydi? Hemen kendisini toparladı. Demek ki ortada bir tehlike vardı, bu tehlike de herhalde kendisinden başka bir kimse için değildi...

Kudret'in daha fazla kaybedecek vakti yoktu. Gerçi şimdiye kadar ikisi de birbirlerine candan iki arkadaş gibi davranmışlardı. Fakat ikisinin de farka basmadığı her hallerinden belliydi. Davit Kudret'in hakikî Peter olmadığını daha ilk görüşünde anlamıştı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

MUSAHABEMİZE Yeniden Başlarken...

BU KÖŞEDE, 56 ncı sayıdan sonra, sizlerle buluşamadım. Bundan ötürü çok üzgünüm. Fakat bunu isteyerek yapmadım. Bu çok sevdiğim köşede sizlerle buluşamadığım haftalar içinde her zaman sizleri düşündüm ve bu musahabeleri özledim. Şimdi. Allahın inayetile musahebemize, kaldığı yerden, başlıyoruz.

Hep biliyorsunuz ki, insan denilen yaratığın en çok yapısı üzerinde durdum ve geçen haftalarda insan varlığının (Maddî olan BEDEN yapısı) ile (Manevî olan RUH yapısı) nı belirtmeğe çalıştım. Bundan sonraki konuşmalarımın kolayca ve iyice anlaşılması için bu konuda geçen haftalarda bilhassa: 20, 21, 22, 23, 47, 49, 52, 54, 56. sayılarda söylediklerimi hatırlamalısınız. Çocuk Haftası'nın takımlarını güzelce ciltletip muhafaza edenler bu 9 adet musahabeyi yeni baştan okurlarsa çok sevinirim. Sevinirim, çünkü insan yavrusunu, ve daha geniş bir deyimle, (insan adayını) hakikî insan eyleyecek olan AHLÂK, konuları o dokuz yazı okunduktan sonra daha kolay anlaşılabilecektir.

İnsan varlığının (Maddî) yapısı ile (Manevî) yapısı iyice ayırtedilmeden, yanyana ve içice olan BEDEN ile RUH konularını ayrı ayrı ele alıp üzerlerinde durulmağa alışılmadan ciddî incelemelere girişmek mümkün değildir. Evvelâ ak ile karayı, kırmızı ile maviyi ilk bakışta seçer gibi insan ve ahlâk konularında maddî olanı ile manevî olanı; BEDEN konusu ile RUH'a ait olan hususları ayırmasını bilmelidir.

Bu hafta bu kadar yeter, benim güzel çocuklarım.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

DOKUZ AYIN ÇARŞAMBASI BİR ARAYA GELDİ..

ESKİ inançlardan kalan hayli deyimler, tekerlemeler vardır. Bazı insanlar bazı şeylerden iyilik, bazı şeylerden kötülük geleceğini sanırlar. ÇARŞAMBA günü de bunlardan biridir. Hele bu çarşamba (ayın son çarşambası) olursa... Fakat aslı aranınca bunun eski kötü bir hatıraya dayandığı görülür.

Türklerde DOKUZ adedinin burada da kullanıldığını görüyoruz. 8 değil, 10 değil de 9 çarşamba!... Gene «Türk Mitilojisi» ve kökleri meselesi...

AY ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN : SADIK ÖVET

Yıldızları gündüzün neden göremeyiz? Doğru cümleye çarpı koyunuz.

— Dünyanın arkasına gittikleri için,
— Gündüz güneşin ışıkları çok kuvvetli olduğu için,
— Yalnız geceleyin ışık saçtıkları için.

Boş yerleri doldurunuz.

Güneş etrafında dolaşan varlıklara ..... denir.
Gezegenler çevresinde görülen irili ufaklı varlıklara .. .. denir.

Bu gezegenlere ..... sistemi derler.

1) Bu gezegenlerin adlarını yanlarına yazınız.
2) Bu gezegenlerin devi, cücesi hangisidir.

Bazı gezegenlerin özelliklerini doğru olarak birleştiriniz.

Hangi gezegenin halkası vardır? Venüsün
En büyük gezegen hangisidir? Merkür
Güneşe en uzak olan gezegen Jübiterdir
Güneşe en yakın gezegen hangisi? Plüton.

Boş yerleri doldurunuz.

Ay dünyadan ..... defa küçüktür.
Ayın Dünyaya olan uzaklığı ..... bin kilometredir.
Ay Dünya etrafında ..... günde dolaşır.
Ay ..... aldığı ışığı Dünyaya yansıtır.

Bu şemada Kutupyıldızı, Büyükayı ve Küçükayıyı gösteriniz ve aralarını çiziniz.

Ayın tam ve yarım şekillerinde ne isim aldığını yanlarına yazınız.

Bir hava rasat istasyonundaki araçların yaptığı işleri doğru olarak karşılarına koyunuz.

Barometre rüzgâr yönünü ölçer.
Termometre hava basıncını ölçer.
Rüzgâr oku yağan yağmur miktarını ölçer.
Yağmur ölçeği günün sıcaklık derecesini bildirir.

Boş yerleri uygun olarak doldurunuz.

Öğretmenler, Öğrenciler ve Başöğretmen okulda ..... gibidirler.
İnsanlar daima ..... halde yaşarlar.
İlerlemek, rahat etmek için ..... yaşamak ..... sahibi olmak lâzımdır.

Okulda, sınıfta elbirliğile yaptığınız işler ve bu işlerin kolları nelerdir? Sıra ile yazınız.

1 — ....., 2 — ....., 3 — .....
4 — ....., 5 — .....
..... devri ..... devri ..... devri

Bu harita size hangi olayı ve kimi hatırlatıyor? Doğru cümlelere çarpı koyunuz.

Dünya üzerinde çizgiler olduğunu,
Dünyanın bir yerinden kalkıp dolaşarak gene aynı yere gelineceğini,
Macellân adlı gemicinin üç yılda yaptığı,
Dünyanın düz bir yer olduğunu.

Cümleleri doğru olarak doldurunuz :

Dünya kendi etrafında ..... doğru hızla döner.

Doğudan Batıya - Kuzeyden Doğuya - Batıdan Doğuya - Güneyden Doğuya.

Dünyanın kendi etrafında dönmesinden ..... meydana gelir.

Dünya kendi etrafında ..... saatte döner.

Dünyayı ..... aydınlatır.

Dünya Güneş etrafında dönüşünü ..... gün ..... saatte yapar.

Dünyanın Güneş etrafında döndüğü yola ..... denir.

Aşağıdaki soruların doğru olanlarına D harfi koyunuz :

Mevsimler neden olur?

— Dünyanın kendi çevresinde dönmesinden,
— Ekseninin yörüngeye eğri olmasından,
— Dünyanın Güneş etrafında dönmesinden,

Gece ile Gündüz ne zaman eşittir?

21 Martta - 23 Eylülde - 21 Aralıkta - 23 Haziranda.

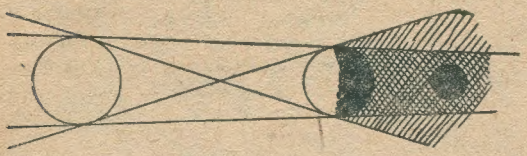

Bu şekil neyi gösteriyor?

Dünya, Ay ve Güneş hangileridir?

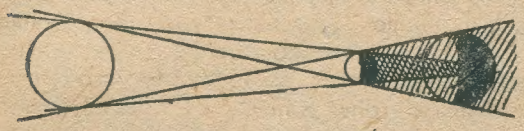

Bu şekil neyi gösteriyor?

Ay, Dünya ve Güneş hangileridir?

Şekildeki harfleri adlarının yanına koyunuz.

..... Beyincik, ...Omurilik, ...Beyin.

Boş cümleleri doldurunuz :

Beş duyunun merkezi ..... dir.

Beyin, Beyincik ve Omurilikten ..... ler çıkar.

Ankara savaşı kimle kim arasında oldu?

Cengizle Sultan Murat arasında,
Osman Beyle Moğollar arasında,
Timurla Yıldırım Beyazıt arasında.

Ankara savaşı hangi yılda oldu?

1444 - 1402 - 1449.

Ankara savaşının sebepleri nelerdir? Doğru olanlara çarpı koyunuz :

Yıldırım doğuya gitmek istiyordu,
Anadolu beyleri Timura, Timurun beyleri Yıldırıma sığındılar.
Timur Osmanlı padişahı olmak istiyordu,
Yıldırım Beyazıt Timura hakaret etti.

Ankara savaşından sonra ne oldu?

Osmanlı Devleti ortadan kalktı?
Yıldırım Akşehirde öldü?
Anadolu Beylikleri yeniden kuruldu?

Ekili yerler çok mu az mı : .....
İklimi sıcak veya soğuk mu : .....

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ—

Olmaz ki Arkadaşım

Ben size gazete okuyun demiş ve yazmıştım. Hem evvelâ havadislerin, haberlerin yurdumuzla ilgili olanlarını gözden geçirin diye tenbih etmiştim. Çünkü kendimizi daha iyi bilir, neler yaptığımızı öğeniriz. Ben böyle yapar ve düşünürüm.

Yakın günlerde gazeteleri karıştırırken, Anadolu şehirlerimizin bir okulunda bir sınıfın baştan aşağı denecek kadar sınıfta kaldığını okudum. Hem bu çocuklar bir dersten bütünlemeye kalmışlardı. Bu arkadaşlarınız da tutmuşlar başka okullarda imtihanlara girmişler, birçokları da sınıf geçmişler. Ben olsam onlar gibi yapardım. O arkadaşlarınız da sizler gibi okullarına hevesle gidiyor, uğraşıyorlar. Belki içlerinde yoksul olanlar da vardır. Fakat yarın için, iyi bir vatandaş olmak üzere didiniyorlar. Şimdi bu çocukları baştan aşağı sınıfta bırakmak, ümitlerini kırmak pek hoş değil doğrusu. Öğretmenliği bir tarafa bırakarak söylemek icap ederse ben o çocuklar yana olurum. Çünkü diyelim ki, onlardan bazıları okula devam edemedi sınıfta kaldı. Bazıları istendiği kadar çalışamadı bütünlemeye bırakıldı. Bazılarının kafası işlemediği için not alamadı. Bazıları: «Öğretmen bana kızıyordu» diyerek bir bahane buldu. Fakat elli veya yüz kişiden yalnız bir kişi sınıf geçsin, öteikler yüz geri etsin. Olmaz arkadaşım bu olmaz.

Bugünkü imtihan şekilleri ister yazılı, ister sözlü, isterse testli ne olursa olsun bir okulda bukadar düşük başarı olmaz. Bütün kabahat çocuklarda mı arkadaşım? Ya bu çocuklar arasında iki senelikler varsa, ya bunlar içinde ailelerine bakacaklar bulunuyorsa, en fenası bildiği halde kırık numara alanlar katılmışsa.

Bu kadar da olmaz ki arkadaşım. Doksandokuzu döndürülür, bir tanesi geçirilmez ki. Bukadar da kıyılmaz ki. Gel de çocuklara hak verme.

SADIK ÖVET

Soğuklar ne zaman başlıyor : .....
Kar yağıyor mu : .....
Ağaçlar ne zaman yapraklanıyor : .....
Yazlar sıcak veya serin mi : .....
Yağmurlar en çok hangi mevsimde yağıyor :
Hangi akarsular var : .....
Deniz veya göl var mı adları nedir : .....
Yaşıyanlar ne ile geçiniyorlar : .....
En çok ne yetişiyor : .....
Çıkan madenler hangileridir : .....
Komşu vilâyetler hangileridir : .....
Vilâyetinizin kazalarının isimleri : .....
Vilâyetinizin nüfusu ne kadar : .....

Kapaktaki resmin hikâyesi

Macar ihtilâlinin Yıldönümü

Hürriyet Aşkı Herşeye Kâdirdir

Asırlardır insanlığın en büyük, en önemli serüvenini gerçek «Hürriyet» savaşı teşkil ediyor. Başkalarının haklarına saygı duyarak, başkalarının haklarına tecavüz etmeyerek sahip olunan hürriyet, insanlık idealinin medenî dünyaya dikebileceği yegâne asalet bayrağıdır. İşte bu bayrak uğruna, uluslar bâzân birbirleri ile, bâzân da kendi içlerindeki geri kafalı menfaatperest zümrelerle çarpışmak zorunda kalıyor. Gün gelecek, bütün dünyadaki uluslar arzuladıkları hürriyete bir hak olarak kayıtsız şartsız sahip olabileceklerdir.

Yirminci asır medeniyeti insanlara çok şey kazandırmıştır. Bu kazançlar arasında, önemli ilâçlar, yeni buluşlar, elbetteki mühim yer işgal ederler. Ama bizce bütün bunların en üstünü, bu müddet içinde en geri milletlerin kafalarına ekilebilen hürriyet tohumlarıdır. Kendi hürriyetine sahip olmayan bir memleket, daima uşak kalmağa, başkalarına sırt verip onları yükselterek kendini alçaltmağa mahkûmdur!

Hürriyet savaşının güzel örneklerinden biri de yankıları halâ hafızamızda yaşayan «Macar İhtilâli»dir. İkinci Dünya Savaşından sonra Rus tahakkümü altına girerek, komünistleştirilen asil Macar'lar, zulme, haksızlığa, adaletsizliğe ve hürriyetsizliğe bundan üç yıl önce korkunç bir şekilde baş kaldırmışlardı.

Bir gecede silâhlanıp harekete geçen «Macar Hürriyetçileri»nin arasında beş yaşındaki çocuktan tutun da, seksen yaşındaki her tarafı titreyen ihtiyar hastalara kadar, kadınlı erkekle yüzbinlerce insana rastlanıyordu. Bu savaş, onlar için bir ölüm kalım savaşı idi. Demir Perde gerisinden aydınlığa kavuşmak isteyen bu asil ruhlu insanlar, Peşte sokaklarında kendilerinden yüz bin defa daha üstün olan silâhlı kuvvetlerle hiç yılmadan döğüşüyorlardı! Kalplerinde ve kafalarında sadece hürriyet ateşi yanıyor, bu ateşin etrafa saçılan kıvılcımları ile kendi ırklarından oldukları hâlde Rus'ların uşağı hâline gelenleri dehşet içinde bırakıyorlardı.

Peşte sokaklarında kan gövdeyi götürüyordu!...

Peşte sokaklarında, hürriyetin kutsallığına inanan ve bu kutsal hakkı başkalarına kaptırmak istemeyenlerle, haris menfaatperest sürüler boğuşuyordu! Zaman zaman topun, tüfeğin yerini yumruk, tırnak ve baston alıyordu. Macarlar, Türk'lerin nasıl savaştıklarını, bugünkü ülkelerine nasıl sahip olabildiklerini çok yakından bildikleri için olacak, onlar da tıpkı Türkler gibi kanlarının en son damlasına kadar döğüşüyorlardı. Şu döğüşen kahramanlar ölse bile, onlardan sonra gelecek olanlar hür yaşıyacaklardı ya...

Hürriyetçiler, aç, susuz, silâhsız olarak Rus kuvvetlerine karşı koyuyorlar; berikiler ise karşılarında çılgınca harp eden bu ülkücüleri ellerindeki en modern silâhlarla durmadan katlediyorlardı! Tarih, ileride bu dehşet verici manzarayı kimbilir nasıl yazacak; şimdi kanları Peşte sokaklarını sulayan bu hürriyetçilere sinesinde nasıl bir yer verecekti...

Demokrat devletlerden ve bilhassa Amerika'dan hürriyetleri için yardım isteyen Macarlar, bir ara hükûmeti ele geçirmeğe muvaffak olmuşlar, bu başarıları ile neticeyi sağladıklarını zannetmişlerdi. Lâkin hür devletlerin dostu bilinen Amerika, maalesef bu yardıma, bu davete nasıl bir cevap vereceğini düşünürken, vaziyete tekrar Rus'ların desteklemesi ile Komünistler hâkim oluverdiler! Peşte sokaklarında artık Rus tankları dolaşıyor, hürriyet bayrakları kana bulanmış olarak yerlerde mahzun ve melûl sürükleniyor, hür olma umutları da böylece bir kere daha ve hazin bir gecikme yüzünden kırılıyordu!

Bu ihtilâl sırasında Macar ulusu en kıymetli devlet adamlarını, en kıymetli vatan evlâtlarını şehit etmişti. Lâkin hürriyet tohumu, onların bu kahramanca savaşlarından sonra en körpe dimağlarda bile derhal yeşermiş bulunuyordu.

Kutsal vatan toprakları mevcut olduğu müddetçe, bu hürriyet aşkının kaadir olamıyacağı hiçbir şey yoktur. Ölenlerin, daha doğrusu şehit olanların ardından yükselen manevî âbide, günün birinde elbette Macarların arzuladıkları şeye ulaştıracaktır...

Nuri Sami KORAL

SOLFEJ

Müzikte, notaları çıkaracağı seslerle okumak, istidat işi olduğu kadar aynı zamanda egzersiz işidir. Kulak hassasiyetine sahip herkes, çalışmalardan sonra, notaları sesleri ile okumak sanotını elde edebilir. Batı müziğinde, notaların kıymetlerini tam vererek ve sesleri ile okuma hâline (Solfej) denir. Bir müzisyenin hiçbir çalgıya ihtiyaç duymadan bir parçayı solfej yapması şarttır. Solfej yapamıyan, hiçbir zaman iyi bir müzisyen olamaz.

ZÂTİ ARCA

1864 de doğmuş bir sanatkârımızdır. Hüsnü Efendi isminde bir zâtın oğludur. Küçük yaşta saray müzikasına girerek orada istidat göstermiş ve virtiöz bir klârnetci olarak memleketimizde şöhret yapmıştır. Uzun yıllar saray muzikası şefliğinde bulunmuştur. Zâti Bey birçok küçük parçalar bestelediği gibi bilhassa okul müziği alanında hizmeti büyüktür. Sivil hayata döndükten sonra 1946 yılına kadar okullarda müzik öğretmenliği yapmış, sayısız öğrenci yetiştirmiştir.

Birkaç yıl evvel İstanbul'da vefat etmiştir.

YARASA Nasıl Bir Hayvandır?

Yaz akşamları, bahçede otururken veya kırda gezerken başınızın üstünden hızla küçük bir siyah kuşun uçup geçtiğini görürsünüz. Bazan size çarpacakmış gibi yanınızdan geçer ve hızla uçar ki, siz gözünüzü açıp kapayıncaya kadar kaybolur. İşte bu hayvan yarasadır.

YARASANIN KANATLARI NASILDIR?

Yarasanın kanatları da kuşların kanadına benzemez. Kuşun kanadı tüylerle meydana gelmiştir. Halbuki yarasanın kanadı tıpkı şemsiyeye benzer. Onun kanatları aslında ön ayakları uzun uzundur ve aralarını, kazın ayağında olduğu gibi, fakat daha geniş bir zar kaplamıştır. Yarasa bunları kanat gibi kullanır.

YARASA KUŞ MUDUR?

Yarasa tuhaf bir hayvandır. Ona kuş diyemeyiz. Çünkü yavrularını doğurur ve meme verip emzirerek büyütür. Halbuki kuşların yavrusu yumurtadan çıkar. Yarasa, yavrularına meme verip sütle büyüttüğü için memeli hayvanlardandır. Vücut yapısı bakımından da fareye benzer. Kulakları da tavşanı andırır.

YARASA NEDEN KUŞA BENZER?

Yarasa memeli hayvan olduğu halde, kuştan daha çok kuşa benzer. Çünkü tam mânasile uçar. Öteki kuşlar havada sade kanatlarının yardımile değil, ayni zamanda vücutlerinin ileri doğru atılışı veya aşağı doğru bırakılışı ile uçtukları halde yarasa, asıl uçma aracı olan kanatlarını kullanarak uçar.

YARASA NASIL UYUR?

Yarasanın uyuması çok tuhaftır. Gece geç vakte kadar, kanranlıkta dolaşıp yorulan hayvan, karnını doyurduktan sonra yuvasına döner. Kanadının ortasında eskiden baş parmak işini gören, kanca gibi bir mahmuzu vardır. Bu kancayı bir ağacın dalına takarak kendini başaşağı sarkıtır ve öyle uyur. Gözleri gün ışığındakamaşır ve akşama kadar öyle derin bir uyku içinde yatar.

YARASA NEDEN FAYDALIDIR?

Yarasa, akşam karanlığında, başımıza çarpacakmış gibi uçar, bizi korkutur ama, faydalı bir hayvandır. Çünkü böcek yiyerek geçindiği için bu arada tarlalarda, bahçelerde ne kadar zararlı böcekler varsa hepsini soler süpürür. Onun için, yarasa çiftçilere büyük faydası olan bir hayvandır.

KAN EMEN YARASA VAR MI?

Yarasanın bir cinsi vardır ki, bunlar faydalı olmaktan çok zararlıdır. Onlara vampir derler. Bayağı yarasadan daha büyüktür. Bunlar uyurken üzerine saldırdıkları hayvanların etine yapışıp kanlarını emerler. Uykudaki insanlara saldırdıkları da olur. Vam pirlerin dişleri kan emecek biçimdedir. Bu korkunç hayvanlar daha çok Amerikanın sıcak yerlerinde bulunurlar.

KEMİRİCİ HAYVANLAR NELERDİR?

Yarasayı anlatırken fareye benzediğini söyledik. Fare ile yarasa yüz bakımından birbirlerine benzerler ama, soyları başkadır. Fareler kemirici hayvanlardandır. Onlara kemirici derler, çünkü dişleri gayet sivridir ve tahta gibi, ceviz kabuğu gibi şeyleri kemirerek yerler.

7. özel Sayımız
ÇÖL CEHENNEMİ
CUMA GÜNÜ ÇIKIYOR

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

MEHMETÇİK

Bir gün tam Çanakkale Abidesinin karşı sahilindeki çakılı top takımından vazife ile, 18 kilometre uzaktaki karargâha gidiyordum. Soğuk ve ıslak bir gündü; yağmur yağmaksızın bulutların altında donmuş bir suya benziyen bir hava teneffüs ediliyordu. Karargâhın bulunduğu İntepe nahiyesine beş dakikalık bir mesafede, aniden bir hayli kalabalık bir grupla karşılaştım. Ayakta genç bir asker ve bir at. Yaklaştım. Bu, fevkalâde bir şeydi.

At iri, şahane bir hayvandı. Asker, mutlaka Anadolunun fakir bir köyünden iyi beslenmemiş, cılız, kuru, fersiz gözlerinden, renksiz teninden büyümeye fırsat arıyan bir hastalığın tohumları sezilen kavruk kalmış bir çocuktu.

Sağlam olmaktan ziyade hastaya benziyen bir çocuk, kışın sulu ve buzlu rüzgârına rağmen sırtından ceketini çıkarmış, ayaklarının dibinde can çekişen o iri hayvanın geniş nefeslerle körüklenen karnı üzerine atmıştı. Beni görünce, esas vaziyetine geçti. Gözlerinin donukluğunda bir parıltı belirdi. O sırada, çamurun üstüne düşmüş başını kaldırmağa çalışan atın da ıstırap çeken gözlerinde yalvaran iyilik bekliyen bir bakış gördüm.

Fakat kuvvetinin üstünde olan bu hamleden sonra başı yine çamura düştü ve üzerinde askerin soluk, ıslak ceketi inip çıkan karnının sık sık körüklenen solumalarıyla dakikadan dakikaya daha fazla ölerek can çekişmeye devam etti.

Her şeyden önce çocuğun, bu ölen hayvana bir parça sıcaklık vermek için titremeğe razı olduğu cılız bünyesine baktım.

— Oğlum, elbiseni çıkarmasaydın, dedim.

Başını sallıyarak:

— Ne yapayım teğmenim, dedi. Dayanılır değil ki... Şu haline bakın bir kere.

Cevap vermedim. Bu askerle uzun uzun bakıştık. Bu dakikada şu iki cümle arasında onunla bir ortaklık içinde geçirilmiş uzun yılların fedakârlık ve dert hayatını yeniden yaşamış olduk sanki. Bütün ırkın çeşitli felâketlerini onun titriyen, benim buğulanan gözlerim içindeğ bir şimşek herşeyi birden aydınlatarak göstermiş oldu. Bu bakış bir koca tarih kadar zengin, acı bir hikâye kadar tesirli idi.

Ah... sen, güzel, mert, temiz, herşeyden iyi Türk çocuğu; kendini unutup, can çekişen hayvanına yüreği titriyen Mehmetçik!

Ali Cülmüt SOYCAN

GÜZEL ŞİİRLER

Bayrak

Yurdumun hür göklerinde,
Dalgalan ey şanlı bayrak!...
Köyde, kentte, her yerinde;
Dalgalan ey şanlı bayrak!...

☆ ☆ ☆

Dökmüş dedem uğrunda kan,
Katmış babam şanına şan,
Ben de sana adadım can,
Dalgalan ey şanlı bayrak!...

☆ ☆ ☆

Bekçilerin ordu ordu,
Her biri bir Türk Bozkurd'u,
Süsleyerek kutsal yurdu,
Dalgalan ey şanlı bayrak!...

☆ ☆ ☆

Dolaşmışsın diyâr, diyâr,
Gelmiş sana üç kıt'a dar,
Çok şerefli bir mâzin var,
Dalgalan ey şanlı bayrak!...

☆ ☆ ☆

Bu vatanın oğlu, kızı,
Alır senden kuvvet, hızı,
Yükselterek Ay - Yıldız'ı,
Dalgalan ey şanlı bayrak!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

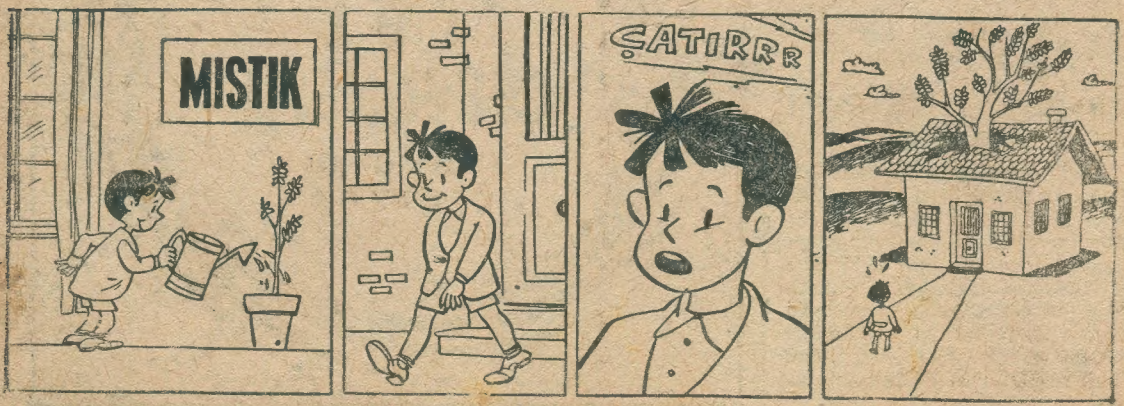

Yıldırım KAPTAN

"CASUSUN PEŞİNDE"

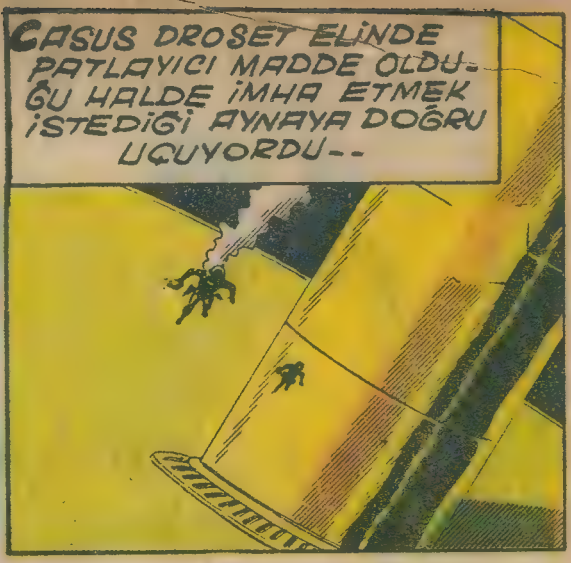

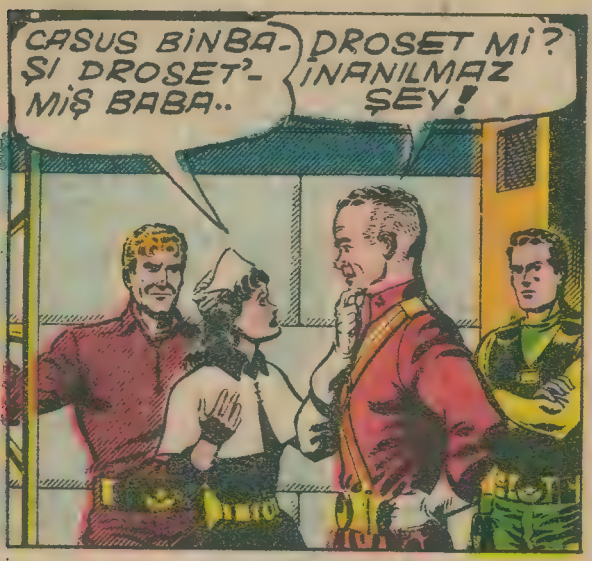

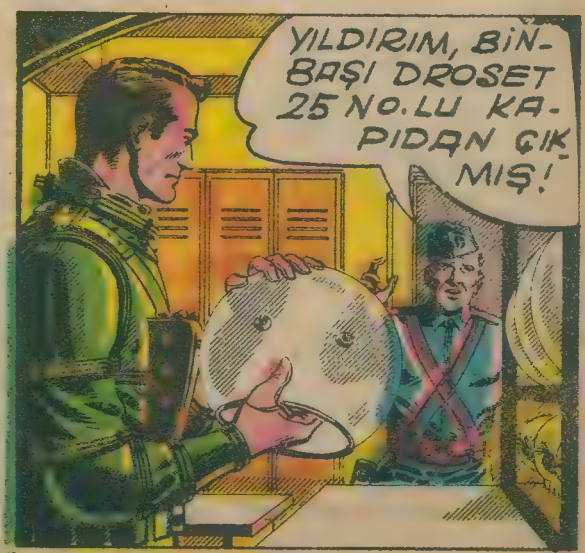

BELİME BİR UÇUŞ KEMERİ VE BİR DE ATOM TABANCASI TAKIN..

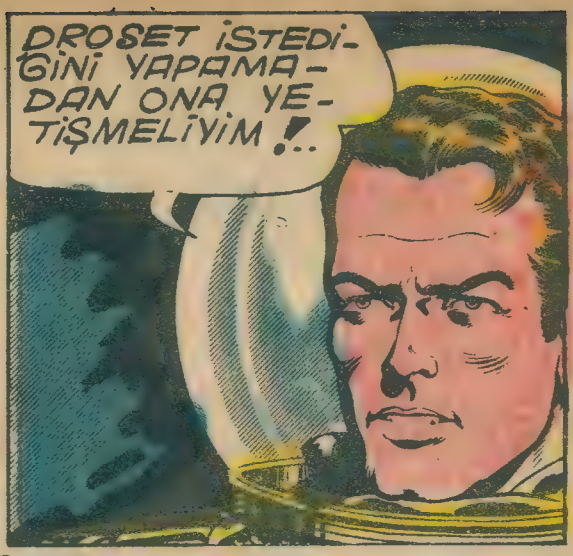
DROSET İSTEDİĞİNİ YAPAMADAN ONA YETİŞMELİYİM!..

YILDIRIM KAPTAN, SEN TEK BAŞINA BU İŞİ BAŞARAMAZSIN.. SANA YARDIMCILAR VEREYİM..

VAKİT YOK, BEKLEYEMEM GENERALİM.. ONLAR ARKADAN GELSİN..

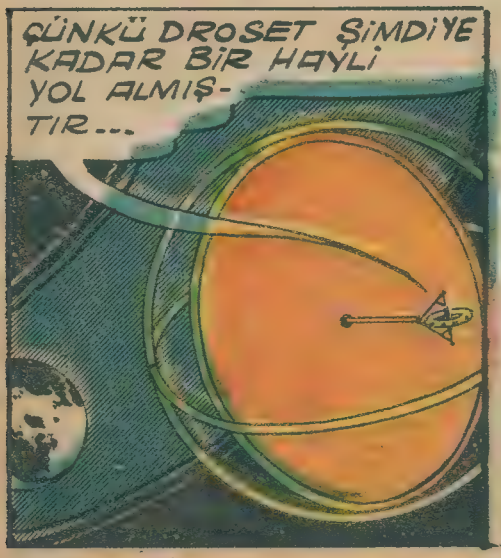
ÇÜNKÜ DROSET ŞİMDİYE KADAR BİR HAYLİ YOL ALMIŞTIR...

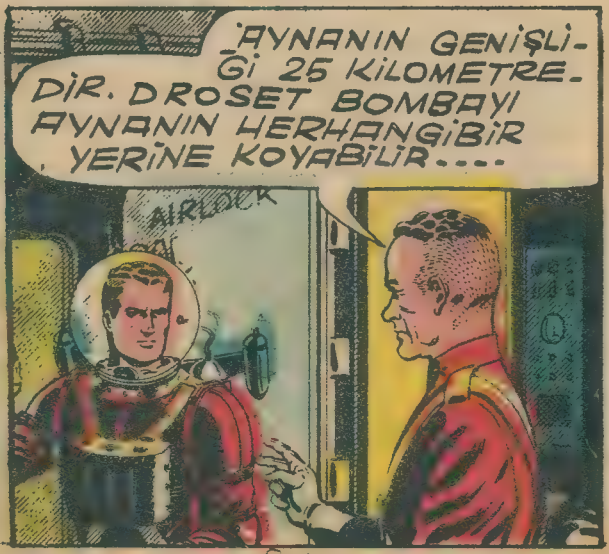
AYNANIN GENİŞLİĞİ 25 KİLOMETREDİR. DROSET BOMBAYI AYNANIN HERHANGİBİR YERİNE KOYABİLİR....
AIRLOCK

AMA DAHA ZARARLI OLMASI İÇİN BOMBAYI AYNANIN TAM ORTASINA KOYACAKTIR..
İYİ ŞANSLAR
TEŞEKKÜRLER GENERALİM---
KORKUYORUM!
ÇAVUŞ, HAZIR KIT'AYA HABER VER. DERHAL BİR EKİP YILDIRIM KAPTANIN YARDIMA KOŞSUN---
HAYDİ, BİZ DE MUHABERE ODASINA GİDELİM.....
YILDIRIM KAPTAN GÖKYÜZÜNDE BİNBAŞI DROSET'İN GİTTİĞİNİ TAHMİN ETTİĞİ TARAFA DOĞRU YOL ALIYORDU-----
ALO.. YILDIRIM KAPTAN.. SENİ DİNLİYORUZ.. BİZİMLE TEMASA GEÇ...

AYNANIN MERKEZİNE DOĞRU İLERLİYORUM.. GÖRÜNÜRLERDE KİMSE YOK!

O SIRADA DROSET ELİNDE BOMBA ÇANTASI OLDUĞU HALDE DEV AYNANIN MERKEZİNE VARMIŞTI..

AYAĞINDAKİ MIKNATISLI ÇİZMELERLE RAHAT RAHAT YÜRÜYEREK BOMBAYI TAM CAN ALACAK YERE YERLEŞTİRDİ.

ON DAKİKA SONRA BU BOMBA PATLAYINCA DÜNYANIN DA DÜZENİ BOZULACAK. BÜTÜN MAHSULLER MAHVOLACAK!

HALÂ CASUSTAN HABER YOK.. FAKAT.. O NE?!.

YILDIRIM KAPTAN BİRDENBİRE YOLUNU HIZLANDIRDI VE GÖRDÜĞÜ ŞEYE DOĞRU UÇMAĞA BAŞLADI---

HAFTAYA; KİM ÖLECEK, KİM KALACAK?

FEDAKÂR KAPLAN

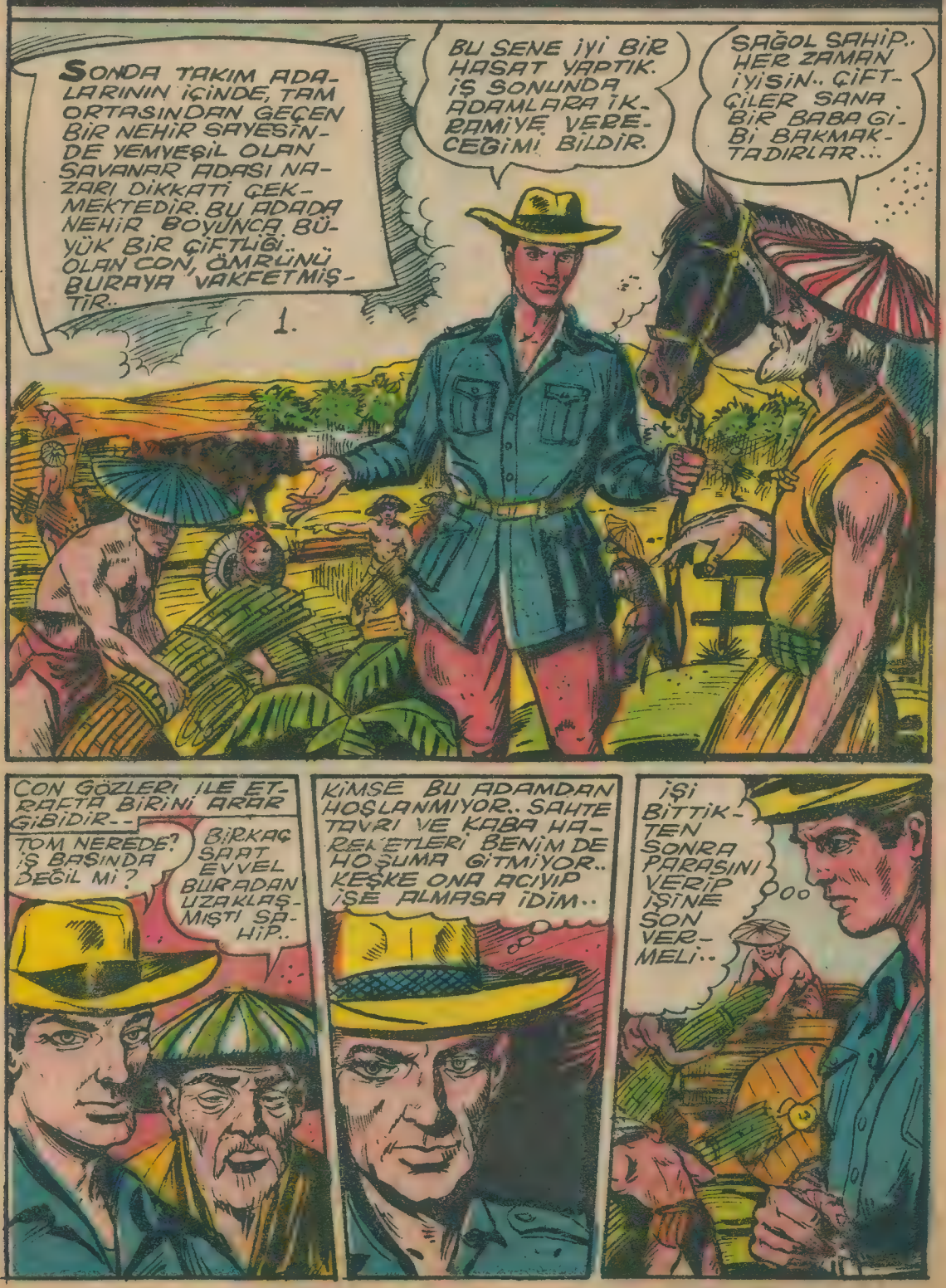

O SIRADA CON'UN OĞLU EVİN ÖNÜNDE OTURMUŞ BALIK OLTASI TAKIMINI SEYRETMEKTEDİR..

2

NASILSIN BAKALIM KÜÇÜK AVCI?. UZUN ZAMANDIR GÖRÜNMÜYORDUN..

MERHABA TOM AMCA.. NASILSINIZ?

BABAMLA BALIK AVINA GİDECEKTİK. BİR TÜRLÜ GİDEMİYORUZ.. KORKARIM ANCAK HASAT ZAMANINDA BENİ GÖTÜRECEK..

HİÇ ÜZÜLME..

BABAN SENİ BALIK AVINA GÖTÜRMEMİÇİN BENİ YOLLADI..

SAHİ Mİ SÖYLÜYORSUNUZ?

TABİİ SAHİ.. HAYDİ YÜRÜ..

BİLSENİZ NE KADAR SEVİNÇLİYİM..

HAKİKATEN BABAM SİZE BENİ BALIĞA GÖTÜRMENİZİ Mİ SÖYLEDİ?..

TABİİ..YOKSA KAYIKTAN KORKUYOR MUSUN?

BEN Mİ KORKACAĞIM? BABAM BANA BALIK GİBİ YÜZMEYİ ÖĞRETTİ..

PEKİ. ŞİMDİ SUS BAKALIM!

TOM'UN BU KABA HAREKETİ BİL'İ ÜRKÜTÜR. İÇİNE BİR KORKU GİRER FAKAT BİR ŞEY SÖYLEMEĞE CESARET EDEMEZ

.....

NEHRİN İKİYE AYRILDIĞI YERE GELDİKLERİNDE...

ÖTEKİ TARAFA SAPACAKTIK.. BALIKLAR ORADA BULUNUR!

BİL KORKMAĞA BAŞLAMIŞTIR..

GERİ DÖNMELİYİZ! YANLIŞ YOLDAYIZ!

SUS BE! ZATEN KAYIĞI GÜÇ İDARE EDİYORUM!

BİL ARTIK BU ADAMIN KENDİSİNE FENALIK EDECEĞİNİ ANLAMIŞTIR..

EVE DÖNMEK İSTİYORUM!..

3

HAH! HA!... BABAN BANA KUCAK DOLUSU ALTIN VERİNCE SEN EVE DÖNECEKSİN!..

BU SÖZLER ÜZERİNE HER ŞEYİ UNUTAN BİL ADAMIN ÜZERİNE ATILIR... TOM NEREDEN GELDİĞİNİ ŞAŞIRIR..

BABAMIN YANINA DÖNECEĞİM!

USLU DUR! SANDALI DEVİRECEKSİN!..

AAAH!

BİL BİR AN İÇİN AKINTIYA KAPILIRSA DA SONRA DEVRİLEN SANDALA TUTUNMAĞA MUVAFFAK OLUR

İMDAT!!

AKINTIYA KAPILAN TOM'UN SESİ GİTTİKÇE UZAKLAŞIR.. BİL İSE DAHA NEKADAR KAYIĞA ASILI KALACAĞINI BİLMEMEKTEDİR..

NİHAYET BİL'İN KUVVETİ KALMAZ VE KAYIĞI ELİNDEN KAÇIRIR.

KENDİNİ NEHRİN AKINTISINA BIRAKIR------
YERLİLERİN MUKADDES ADETTİKLERİ NEHİR ÇOCUĞUNUN YAŞADIĞI SAHİLE ATAR..
NEHİR KENARINDA KÜÇÜK BİR SAHİB VAR. ÖLMÜŞ..
4
DAHA ÖLMEMİŞ..
UYAN KÜÇÜK SAHİB.. UYAN...
FAKAT BİL BİR TÜRLÜ AYILMAMAKTADIR..
ONU KURTARMALIYIM.. AMA NASIL?
KÜÇÜK YERLİ BİL'İ KÖYÜNE DOĞRU SÜRÜKLEMEK İSTER...
YÜZÜKOYUN SÜRÜKLENEN BİL YUTTUĞU SULARI KUSAR VE BU ARADA CİĞERLERİNE HAVA DOLAR----
NİHAYET KENDİNE GELİR VE ETRAFINA BAKINIR..
NEREDEYİM? SEN KİMSİN?
BEN TORO'YUM.. İYİ RUHLAR SENİ İYİ ETTİ..
DEVAMI VAR

TİLKİ VE ÇOBANLAR:

Bir çobanın kulübesinin yanından geçmekte olan tilkinin biri, birkaç çobanın toplanmış bir koyun budunu keyifle yediklerini gördü. Tilki acıyla, «Eğer bu çobanlar, beni,koyun budu yerken görselerdi ayni derecede neşelenirler miydi acaba? Hiç zannetmem,» diye kendi kendine söylendi.

İnsanlar kendilerindeki kusurlara gözleri kapalı, karşılarındakilere ise açıktır.

EZOP'tan Hikâyeler

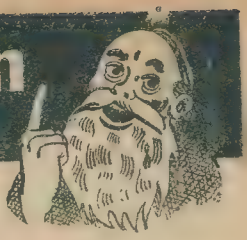

Çeviren : Özay SUNAR

KEDİLER VE MAYMUN

Bir parça peynir çalan iki kedi bunu bir türlü paylaşamıyorlardı. Anlaşabilmek için Maymuna durumlarını anlattılar. Aracılık ödevini memnuniyetle kabul eden maymun ortaya bir terazi çıkararak peynirden ayırdığı parçaları kefelere koydu.

— «Bakayım,» dedi, «ah... Bu parça öbüründen daha ağır çekiyor galiba.»

Dengeyi temin etmek için hatırlıca bir parça kopardı. Bu defa öbür kefe ağır basmıştı. Ondan da bir parça kopardı. Bunu gören kediler, «Dur! Dur!» diye bağırdılar, «Bize hakkımız olan parçaları ver yetişir.»

— «Siz razı olsanız bile, Adalet henüz yerini bulmadı» Adalet henuz yerini bulmadı. diye Maymun cevap verdi.

Ve önce birinden sonra diğerinden koparıp, peynirleri ağzına atarak işine devam etti. Zavallı kediler gittikçe azalan peynirler karşısında ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Kalanla iktifa etmeğe, ne varsa onu almağa karar verdiler. Maymuna yalvardılarsa da, Maymun:

— «Acele etmeyin arkadaşlar,» dedi, «size olduğu kadar kendime de bir adalet borcum var. Peynirden ne kaldıysa hepsi yaptığım işe karşılık olmak üzere benimdir.»

Bunun üzerine meymun kalan bütün peyniri ağzına attı. Ve büyük bir ciddiyetle mahkemeyi dağıttı.

Aza tamah çok zarar getirir.

TARİH Yaprakları

KIRIM HARBİ

23 Ekim 1853'te Kırım Harbi başladı. Türkiyeye öteden beri her sebeble saldıran Ruslar Tuna boylarında tekrar yürüyüşe başladılar. Sonradan İngiliz ve Fransız donanmalarının ve askerlerinin de bizimle birlikte olduğu Kırım Harbi böylece başladı.

ZİYA GÖKALP'IN ÖLÜMÜ

1876'da Diyarbakır'da doğan Ziya Gökalp İstanbul'da Baytar mektebinde yüksek tahsilini yapmış, Selanikte, Hürriyet için çalışanlara katılmış. II. Hamit tarafından Taşkışlaya hapsettirilmiş, sürgüne gönderilmişti. Mütareke devresinde İngilizler tarafından da Maltaya sürüldü. Üniversitede Felsefe dersleri veren, modern memuacılığın üstadlarından olan, kıymetli eserler bırakan ve Türklük için çok çalışan şâir ve fikir adamı Ziya Gökalp 23 Ekim 1924'te öldü.

HAÇOVA MEYDAN MUHAREBESİ

Mehmet III. zamanında Avusturyalılarla Türkler arasında Rumelide Haçova mevkiinde büyük bir meydan savaşı yapıldı. Bu savaşı Avusturyalılar kazanmış ve yağmaya girişmişlerdi. Üçüncü Mehmet de kaçmak üzereydi. Hoca Saadettinin Padişahı kaçmaktan alakoyması ve karargâhta bulunan, ahçı, yamak, at oğlanı gibi savaşçı olmıyanların ellerine geçirdikleri kepçe, sopa, odun gibi eşya ile düşman üzerine yürümeleri zaferin kazanılmasına sebep olmuş, toplanan ordu Avusturyalıları kovalamış, 50 bin düşman öldürülmüş ve pek çok ganimet ve top elegeçmiştir. Savaşın kazanılması 26 Ekim 1596 tarihine rastlar.

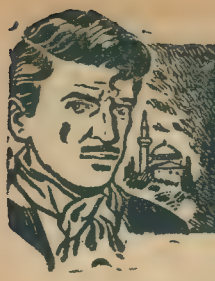

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Hepsini kovdum dışarıya. Ertesi gün sağa sola haber yolladım. Zavallı Efendim derlendi, toparlandı, onun arkasından da Cevdet bana:

— Haydi bakalım Kalfa Hanım, dedi. Biz başımızda kâhya istemiyoruz. Sen de geldiğin yere git.

Konaktan cenaze değil, sanki bir gelin çıkıyordu. Artık onlar hürdü. Her tarafı didik didik ediyorlardı. Beddua ettim çıkarken. Geldim evime. İşte o zamandan beri ne gördüm, ne de haberlerini aldım

Dadıkalfa yemenisinin ucunu çekip yüzünü kapatarak halsiz halsiz ağlamağa başlamıştı.

Ömer Dadıkalfaya Anadoludan döndükten sonra olup bitenleri anlattı. Kadın:

— Ya? dedi. Demek böyle söylediler.

— Evet Dadıkalfacığım. Ben şimdi bu işittiklerimden şu neticeyi çıkartıyorum. Mihribanla kocası son derecede kurnaz hareket ettiler. Feyzi Efendi temiz huylara, temiz duygulara sahip bir insandı. O kızını bir şartla affederdi. Ona bir oğlan çocuk doğurup adını da Ömer koyarsa damcağız buna çok sevinecek ve herşeyi unutacak. Fakat nerede bu oğlan? İşte o zaman talih bu vicdansız kadına yardım ediyor. Kendilerine hizmet eden bir köylü gelinin gebe olduğunu biliyorlar. İş bu çocuğu elde edip Feyzi Efendiye kendi çocukları gibi yutturmağa kalıyor.

Dadıkalfa aptal aptal bakıyordu. Ömer devam etti:

— O sırada yanlarında bulunan köylü gelinle konuştular. Köyde doğan çocuklar ölüyor. Eğer çocuğun yaşamasını isterlerse ona bıraksınlar. Çocuk kendisini toparlayınca annesine iade ederler. Kadıncağız iki ateş arasında kalıyor. Köye götürse diğerleri gibi bu doğuracağı çocuk ta ölecek. Onlara verse hasretine dayanamıyacak. Ama zavallı kadın çocuğunun yaşamasını tercih ediyor. Söz veriyor Mihribana.

— A Ömerciğim, sen orada mıydın ki böyle söylüyorsun?

— Sen dinle beni. Nihayet kadıncağız bir çocuk doğurdu. Emzirmeğe başladı. Tam çocuk artık ele gelince onu köye yolladılar. İşlerini yoluna koy, seninle beraber İstanbula gidelim, kış kıyamette çocuğu köye götürme, hem mikrop kapar. Çabuk gel, dediler. Kadıncağızın gideceği güne göre sana telgraf çekilmişti. Ertesi gün sen oradaydın. Apar topar çocuğu da alarak kasabadan kaçtılar. İşte bütün hikâye budur Dadıkalfa.

Dadıkalfa hayretler içinde:

— Vallahi bunlar yapar bunu, dedi. Ama o kadıncağız aramaz mı çocuğunu?

— Onun çaresini de buldular. Kadıncağız adreslerini bilmiyordu. Koskoca İstanbulda kimi bulacak. Ama onlar herhangi bir tehlikeye karşı da tedbir aldılar. Köye bir mektup yazdılar. Çocuğun hastalanıp öldüğünü bildirdiler.

Ömerin gözlerinden iki sıra yaş iniyordu. Kalfanın soluğu kesilmişti. Ömer kendisini topladı. Sesi titreyerek:

— Dadıkalfa, dedi. Sen kasabada az kaldın ama elbette bu iş gören köylü kadını gördün.

— Gördüm Omerciğim.

— Güzel miydi?

— Güzeldi Omerim. Hatta Mihriban bana onu kıskandığını bile söylemişti.

— Kara gözlü, ince kaşlı bir kadın.

— Oğlum ömrümün boyunca binlerce insan gördüm. Kim kimdi ne bileyim.

— Bu kadınla hiç konuşmadın mı?

— Konuşmaz olur muyum? Teselli ediyordum. Kocası askere gitmiş.

— Evet, askere gitmiş. Hemen evlenir evlenmez ayrılmışlar. Kimsesi yok, o da el kapısında, kasabada çalışmağa gelmiş. Adı, adı neydi?

— Adı, adı, dur bakayım. Hani şarkılarda geçer bir ad vardır. Köylü adı. Hem müba-

— Ya! Demek böyle söylediler.

rek bir isim. Ben ona derdim ki "Ağlama kızım, Allah doğruların yardımcısıdır. Sana baban mübarek bir isim koymuş. Sen Peygamberimizin anasının adını taşıyorsun." Evet, böyle derdim. Emineydi. Emineydi onun adı.

Ömer avuçlarını yüzüne kapattı. Hıçkırarak:

— Anam, zavallı anacığım. Eminem benim. Karataşlı Eminem benim, dedi.

Genç doktorun haykıra haykıra ağlaması kadını da ağlatıyordu. Güçlükle yerinden kalkarak ona sokulmuştu:

— Omerim, ne oluyorsun Ömeri..., diyordu.

Ömer hem ağlıyor, hem söyleniyordu:

— Ah bu fakir insanları niçin sevdiğimi, onlara karşı niçin yakınlık duyduğumu şimdi anlıyorum. Ah burada olsalardı, ah şimdi onların yanında bulunsam, anacığımın o erimiş, hırpalanmış, nasırlı elciklerini öpseydim. Babacığımın koluna girsem, onun üzerindeki hayat yükünü kendi omuzlarıma alsam, ona rahat bir nefes aldırsaydım.

— Ömerim, neler söylüyorsun? Bunlar kim?

— Bırak beni Dadıkalfa. Bırak gideyim hava almak istiyorum. Ben yine gelirim sana, yine gelirim.

Sokağa çıktı. Yürümeğe başladı. Nereye gittiğini bilmeden yürüyor, etrafını göremiyor, hep düşünceleriyle pençeleşiyordu. Aklı bir aralık apartıman meselesine takıldı. Anasının çektiği acıları düşündü. Bütün bunlara sebep hep bu iki vicdansız insandı. Anasının hayatını mahvetmişler, kendi babalarını ıstırap içinde öldürmüşlerdi. Anası ve babası olarak düşündüğü, sevmeğe, onlara faydalı olmağa çalıştığı bu insanlardan şimdi iğreniyordu.

Nerelerde dolaştığını ne yaptığını bilmiyordu. Birden kendisini apartımanda, o kırık koltukların üzerinde buldu. Boyalı, gözlerinin altları çürümüş, gözlerinde, bakışlarında samimiyetten iz bile kalmamış olan analığı ona sesleniyordu:

— Ömer Bey, nerelerdesiniz, gözlerimiz yolda kaldı. Bir sigara alır mısınız? Sizinle anlaşabileceğimizi zannediyorum. Şöyle rahat oturun.

Babası, o babalığı olacak kumarbaz, sarhoş adam da elini uzatıyordu. Ömer ona elini vermedi.

(Devamı gelecek sayıda)

SPOR HAFTASI

YAZAN: SULHİ GARAN

Olimpiyatların Tarihçesi

İlk Olimpiyat oyunları, milâttan 706 yıl evvel Yunanistan'ın mukaddes dağı sayılan Olemp «Olimpiyat» ta yapılmıştır

Söylendiğine göre; uzun seneler birbirleriyle harp halinde bulunan üç yunan kabilesi kralları olan teşkilâtçılar, spor sahasındaki müslihane rekabetin, tebaalarını bütün nefret duygularından kurtaracağını ve devamlı bir barış tesis edeceğini ummuşlardır.

Romalıların yükseldiği zamana kadar bu oyunlar lekesiz bir şöhrete malik olan hür doğmuş yalnız Yunanlılara açık bırakılmıştır.

Yunanista'nın bir vatandaşa bahşedebileceği en büyük şeref, milâttan önce 464 de en yüksek zirvesine ermiş bulunan Olimpiyat oyunlarında yer almasına müsaade etmek olmuştur.

Hattâ, eski Yunan kudretinin inhitatından sonra, Roma İmparatorluğunun bir parçası olduğu zaman bile; Yunan atletleri bir asırdan fazla bu oyunlara hakim olmağa devam etmişlerdir...

Romalıların çoğalan meharetleri iki millet arasında kıskançlık ve anlaşmazlık husule getirmiş ve nihayet Roma İmperatorunun umumî bir baş belâsı halindeki bu oyunları lâğveden bir emirname çıkarmasına sebep olan bir çok çarpışmalar vukua gelmiştir...

Bin yüz seneden fazla bir fasıla devresini müteakip 1896 da, bu oyunların tekrar canlanması, bilhassa Fransız asilzadesi BARON PIERRE DE COUBERTIN'in devamlı gayretleri ile meydan gelmiştir.

Olimpiyat oyunlarının, modern serisinin ilki; Atinada eski Olimpiyatların sonuncusunun yapıldığı yerde yapılmıştır

O vakittenberi ikinci dünya harbi seneleri istisna edilmek üzere, bu oyunlar her 4 senede bir başka memlekette icra dilmiş olup bugün kadar yapılan Olimpiyatlar aşağıda sırasıyla isimlerini okuyacağınız şehirlerde yapılmıştır.

1896 Senesinde Atinada
1900 » Paris'te
1904 » St.Luis'de
1908 » Londra'da
1912 Senesinde Stokholm'da

(Birinci Cihan Harbinin devam ettiği 1914 - 1918 yılları arasında 1916 da yapılması gereken altıncı Olimpiyat oyunları geri kalmıştır.)

1920 Senesinde Anvers'te
1914 » Paris'te
1928 Senesinde Amsterdam'da
1932 » Los Angelos.da
1936 » Berlin'de

İkinci Cihan Harbi sebebiyle 1940 ve 1944 de yapılması gereken Olimpiyatlar yapılamamıştır.

1948 Senesinde Londra'da
1952 » Helsinki'de
1956 » Melburn'da

1960 Olimpiyatları 1960 (önümüzdeki Sonbahar) da İtalya'nın başşehri Roma'da yapılacaktır.

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

Dünyanın muhtelif bölgelerinde, birer büyük bölge şampiyonlukları olan Olimpiyat oyunlarına benzer müsabakalar yapılır: Pan Amerikan, Pan Arap ve Dünya musevileri Olimpiyatları gibi. Akdeniz oyunları da, her dört senede bir, Büyük Olimpiyat oyunlarından bir sene evvel, bir akdeniz şehrinde, Akdeniz memleketleri sporcuları arasında tertiplenen bir nevi Olimpiyat oyunlarıdır.

I inci Akdeniz oyunları Mısırda, İskenderiye şehrinde yapılmıştı. Bu ilk müsabakaya biz güreş, basketbol ve atletizmde iştirak ettik. 1951 senesinin sıcak haziran aylarına rastlayan müsabakalarda güreşcilerimiz başka hiç bir milletin böyle bir müsabakada elde edemediği neticeyi aldı ve sekiz siklette de sampiyon çıktık. Şampiyonluğu kazanan hepsi de yeni güreşçilerimiz şunlardı: Hasan Gemici, Cemil Sarıbacak, Bayram Şit, Tevfik Yüce, Bekir Büke, İsmet Atlı, Bektaş Can, Kemal Dişiçürük. Ertesi sene bu güreşçilerden Hasan Gemici ile Bayram Şit Helsinki Olimpiyatlarında da şampiyon çıktılar.

İskenderiyedeki ilk Akdeniz oyunlarında iki atletimiz de bize iki altın madalya kazandırdılar ki bunlar da maratonda Ahmet Aytar ile üç adımda 14.15 atlayan Akın Altıok'turlar. Sporcularımız hepsi altın, gümüş, bronz olmak üzere 20 madalya kazanarak 6 ncı oldular.

II nci Akdeniz Oyunları 1955 haziranında İspanya'nın Barselon şehrinde yapıldı. Bu defa da atlet Ekrem Koçak 800 ve 1500 metre yarışlarında Avrupanın en iyi atletlerini geride bırakarak bize iki birincilik kazandırdı. İskenderiyede güreşçilerimiz serbest güreşte şampiyon olmuştu, bu defa yapılan greko-romen müsabakalarında Ahmet Bilek, Mustafa Dağıstanlı, Rıza Doğan, Bekir Büke, Süleyman Baştimur ve Hamit Kaplan şampiyon oldular, Tevfik Yüce üçüncü, Mithat Bayrak 4 üncü oldular. Mithat Bayrak 1956 da Olimpiyat şampiyonluğunu kazanırken bu 4 üncülüğün acısını çıkaracaktır.

MERAKLI Bahisler

Arı, günde ne kadar bal toplar?

Günlük randıman tabiatiyle havaya, mevsime ve arının konduğu çiçeklerin cinsine bağlıdır. Ortalama olarak arı, bir uçuşundan 0,05 gr. balla dönmektedir. Bunun yüzde 40'ı balözü, yüzde 60'ı ise sudur. Bir kilo bal için bu hesaba göre, elli bin uçuşa ihtiyaç vardır.

Deniz yosunlarından gıda maddeleri istihsal edilecek mi?

Deniz yosunları bilhassa Kuzey ve Güney Amerika ile Japonya sahillerinde bol olarak yetişmektedir. Daha şimdiden yosuna dayanan imalâthâneler bulunmaktadır. Yosunlar, meselâ, kimya endüstrisinde, deri, sabun, foto malzemesi ve boya imalâtında işe yaramaktadır. Asırlardan beri kurutulmuş yosunlardan elde edilen tabiî jelatin Agar - Agar'ı da bilmeyen yoktur. Japonya'da uzun zamandan beri yosunlar, pirinç ve soya fasulyesi salçasiyle birlikte sebze yerine yenmekle beraber, ve «yosun ekmeği» nin birkaç yıldan beri meşhur olmasına rağmen, bu deniz bitkilerinin insanlara gıda olarak ne dereceye kadar işe yarıyabileceği henüz kesin olarak tayin edilmiş değildir. Bilhassa bu maddenin, insan bünyesi üzerindeki kat'î tesiri lâyıkiyle araştırılmamıştır. Yalnız şu kadar bellidir: Deniz yosunları, nişasta, şeker ve yumurta kı gibi önemli gıda maddeleri, ve yalnız gübre ve hayvan yemi olarak kullanılış sahası bulmakla kalmıyarak milyonlarca insan için gıda teşkil edecek madenî tuzlar ve iz halinde elemanlar ihtiva etmektedir.

ŞEREF KÖŞESİ

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

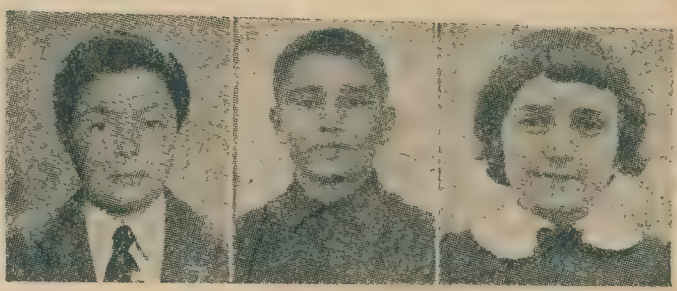

Suha YALÇINTAŞ ☆ İzmir, Duatepe İlkokulu, Sınıf 5, No. 105.

Münir GULER ☆ Silivri, Piri Mehmet Paşa İlkok. S. 5/A, No. 21.

Melek EREL ☆ Bursa, Namık Kemal İlkokulu, 5/A, No. 267.

Fatma NURHAN TÖR ☆ Filyos, Hisarönü Ok. S. 5, No. 22.

Hüma GUNOZ ☆ Diyarbakır, Ziya Gökalp İlkokulu, 5/B, No. 214.

Nevin NİZİPLİ ☆ Şişli, 19 Mayıs İlkokulu, Sınıf 5/D, No. 1364.

Turhan MENLİKLI ☆ Ayvalık, İstiklâl İlkokulu, 5/B No. 851.

Hayati KILINÇ ☆ Ankara, Bozkurt İlkokulu, S. 5/B, No. 444.

Sedat ASLANYUREK ☆ Kurtuluş İlkokulu, S. 5/B, No. 177.

EĞLENCE BİLMECE

ÇALIŞMIYORMUŞ

Fabrikanın müdürü amele'ye sordu:

— Sen, iş zamanında sigara içmenin yasak olduğunu bilmiyor musun?

— Biliyorum.

— Eee... neye içiyorsun öyleyse?

— İçerken çalışmıyorum ki!..

ÇALIŞKANLIK

— Aferin Nermin, ben gittim gideli çalışıyorsun. Ben böyle çocukları çok severim. Kaçıncı çorabı dikiyorsun?

Nermin:

— Baba, ikinciyi dikiyorum.

— Ya, birincisi nerede?

— Söyliyemem, babacığım, ikinciden başladım.

PİLİÇLER

Necati annesine sordu:

— Anne, piliçler niçin böyle bağrışıyorlar?

— Karınları acıkmış da ondan yavrum.

— Peki!... O halde neden oldukları gibi yumurtanın içinde kalmamışlar?

HOKKABAZ KİM

— Ahmet, mahalleye gelen hokkabazı gördün mü?

— Evet.

— Çok güzel değil mi?

— Ne var ki, onun yaptığını herkes yapar.

— İmkânı yok, yapamaz.

— Ne biliyorsun?

— Sahte bir lira verdim, el çabukluğu ile ortadan kaybetti yerine sahici bir para verdi.

— ?!

İşte içinde 4 hangar 8 ağaç ve bir kuyu bulunan bir toprak parçası. Bu parçayı her kısmında bir hangar ve iki ağaç bulunmak üzere 4 aynı biçimde ve büyüklükte kısma bölünüz. Kuyuya gelince onun da parçaların ortasında kalması lâzım. İyi şanslar.

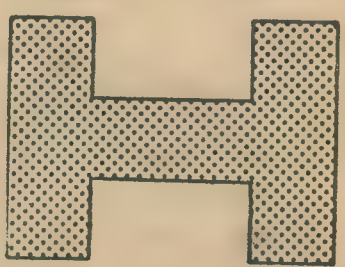

Bu H harfini dört eşit büyüklükte parçaya ayırabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

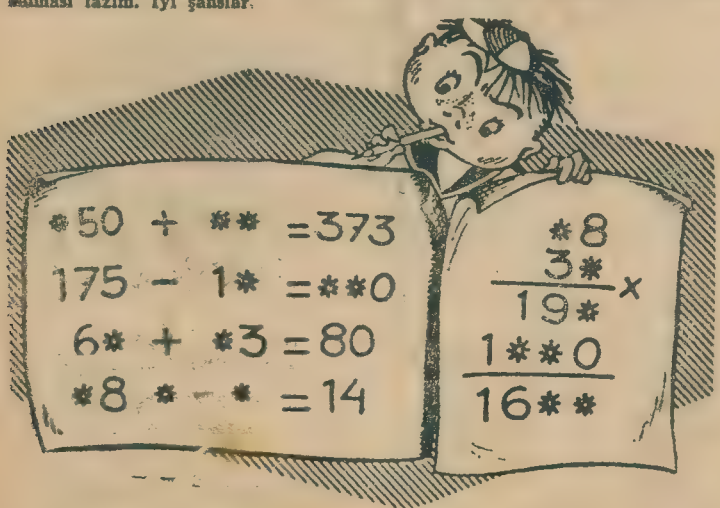

Yukardaki yıldızların yerine gerekli rakamları koyarak problemleri halledebilir misiniz?

Dairenin içindeki altı çizgi daireyi 17 parçaya bölüyor. Acaba siz de altı başka çizgi çizerek başka bir daireyi 21 parçaya ayırabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

BİR LİRA

Küçük Çetin okula yarım saat geç geldi. Öğretmen kızarak sordu:

— Neden geç geldin?

— Daha evvel gelemezdim. Sokakta adamın biri bir lira düşürmüş arıyordu. Etrafına kalabalık toplandı. Ben de buraya gelmek için kalabalığın dağılmasını bekledim

— Kalabalıktan sana ne?

— Liranın üstüne ayağımı basmıştım da...

BİR HİNTLİ HİKAYESİ

Adamın biri doktora gitti:

— Karnım çok ağrıyor. Beni iyi ediniz! dedi.

Doktor da sordu:

— Bugün ne yedin?

— Yanmış ekmek.

Bu cevap üzerine doktor bir göz ilâcı yazıp verdi.

Adam hayretle:

— Doktor dedi,, benim karnım ağrıyor gözlerim değil ki,! Gözlerimden şikâyetim yok!...

Doktor da cevap verdi:

— Once gözlerini tedavi etmelisin! Çünkü gözlerin sağlam olsaydı o yanmış ekmeği yemezdin. Karnın da ağrımazdı.

İKİ DALGIÇ

İki dalgıç denizin dibinde buluştular. Biri bir kayanın üstüne oturmuştu. Obürü sordu.

— Niçin yukarı çıkmıyorsun?

— Biraz bekliyeceğim Yukarda yağmur yağıyor. Doktor rutubetten korunmamı söylemişti de!...

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

TANESİ KAÇA

Erol manav dükkânın önünde durdu. Portakalları işaret ederek sordu.

— Portakallar kaça?

— Altısı beş kuruş.

Erol hemen armak hesabı yaptı. «Altısı beş kuruş, beşi dört kuruş, dördü üç kuruş, üçü iki kuruş, ikisi bir kuruş, biri de bedava!»

— O halde, dedi, bana bir tane ver!

JİMNASTİK

Gece yarısı bir evin balkonuna tırmanan adamı gören bekçi ona bağırır:

— Hey, kimsin? Ne yapıyorsun orada?

— Hiç... Jimnastik yapıyorum.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 74 CİLT : 6
21 EKİM 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELAL DEMİRAY

Hazırlayan
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No 46
İstanbul

Telefon 22 37 14

Basıldığı yer :
Klişe: Türkiye Klişe Atelyesi
TÜRKİYE BASIMEVİ

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santim sekiz kuruştur.

TÜRKİYE YAYINEVİ

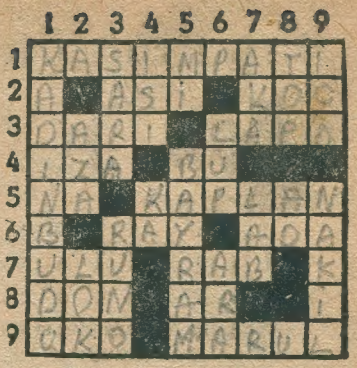

Soldan sağa doğru:

1 — Kış mevsiminin çiçeklerinden biri. 2 — Emir dinlemiyen, erkek koyun. 3 — Tanelerden biri, bir pirinç yemeği. 4 — Tersinden okunursa bir çeşit diş, bir işaret sözü. 5 — Tersinden okunursa en kısa zaman, bir yırtıcı hayvan. 6 — Demiryolu, deniz ortasındaki tepe. 7 — Çok büyük, tersinde okunursa içkili ve çalgılı eğlence yeri. 8 — İç pantalonu, sanat. 9 — Tersinden okunursa bir emir, bir yaprak yemiş.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Bir çeşit köfte. 2 — Uye, tersinden okunursa vücudümüzün bir parçası. 3 — Bayılma hastalığı, tersinden okunursa haysiyet. 4 — Sıcaklık, tersinden okunursa beyaz. 5 — Bir nota, sevinç günü. 6 — Tersinden okunursa paranın kardeşi, mesafe. 7 — Eski Türk boylarından biri, tersinden okunursa tabiî bir tatlı. 8 — Ağır bir silâh, isim. 9 — Tersinden okunurs. zaviye, ulaştırma.

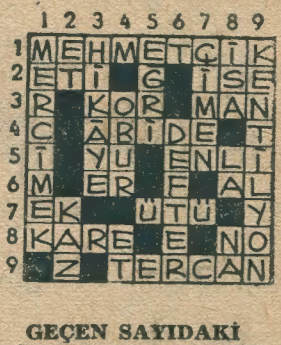

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇOZUSU

GÜVEN

Baba — Oğlum bâri bu yıl kendine güvenebiliyor musun?

Çocuk — Tabiî babacığım! Daha dün okulun bahçede altı kişiyi patakladım.

Kapaktaki resmin hikâyesi

Kuduran Su Aygırı

Ortalığı birdenbire garip bir takım homurtular kaplamıştı! Henüz kamptan beşyüz metre uzaklaşmamış bulunan avcılar, derhal çadırlara doğru koştular. İşte o zaman, gözleri yuvalarından fırlamış bir "Su Aygırı" nın koskoca Cip'i kıtır kıtır yemekte olduğunu dehşet içinde gördüler!

Güney Afrika'ya avlanmağa giden bir avcı kafilesi, kamp yeri olarak kendilerine küçük bir yerli köyünün civarını seçmişlerdi. Buradaki Afrika'lılar birçok'larından daha medenî olduklarından onları iyi karşılamışlar; hattâ av işlerinde Avrupa'lılara yardım bile etmişlerdi. Ahbaplık ilerleyince avcılar kamplarını köyün tam önüne taşımışlar; böylece, ava giderken geride bıraktıkları eşyaları falan düşünmekten de kurtulmuşlardı.

Sıcaklık gölgede belki yetmişi buluyordu! Ateşe yumurta koysanız, yarım dakika sonra elinize pişmiş olarak alabilirdiniz! Yerliler, uzun zamandan beri bu derece korkunç bir sıcağa rastlamadıklarını söylüyorlar; Tanrı'nın kendilerini cezalandırmasından korkarak, her gece, ağlamaklı seslerle belki altı saat süren garip ayinler yapıyorlardı.

O sabah, günün ilk ışıkları ile tüfeklerini alıp yine ormana doğru uzaklaştılar. Fakat arkadan yükselen müthiş bir ses, kamptan henüz beşyüz metre bile açılmamış bulunan avcıları, oldukları yere bağlayıverdi! Bu sesi tanıyamamışlardı!... Acaba hayatlarında hiç görmedikleri bir hayvanla mı karşılaşacaklardı? Homurtular gittikçe artıyor ve daha anlaşılmaz hâl alıyordu!

Derken bu homurtulara yerli kadınların feryatları da karıştı!... O zaman avcılar çaresizlik içinde koşarak geri döndüler. Mutlaka bir canavar köye ve kampa saldırmıştı!.

Düzlüğe çıktıkları zaman hepsinin dilleri tutuldu!

Cidden emsalinden çok büyük bir «Su Aygırı» koskoca Cip'i kıtır kıtır yemekle meşguldü! Köydeki çocuk ve kadınlar birbirlerine sokulmuşlar; anlaşılması imkânsız bir takım sözler söylüyorlardı.

Önde koşan avcılardan biri;

— «Bu hayvan kudurmuşa benziyor!... Şayet öldürmiyecek olursak, o bizim hakkımızdan gelebilir!»

Diye bağırınca; arkadaşları da kendilerini toparlıyarak, tüfeklerini Cip'in motör kısmını afiyetle yemiş bulunan «Su Aygırı»na doğru çevirip, tetiği çektiler!

Hayvan kurşunları muhtelif yerlerine yer yemez evvelkilerden daha müthiş sesler çıkararak avcılara doğru döndü. Gözleri bir insan elinin iki misli ve kıpkırmızı idi! Ağırlığından beklenmeyen bir çeviklikle harekete geçen canavar, göz açıp kapayıncaya kadar canına kastedenlerden birini müthiş dişlerinin arasında yok edivermişti!

Bu arada yerli erkekler de beyazların yardımına koşmuşlar, özel silâhları ile «Su Aygırı»nı başka cinayetler işliyemiyecek hâle getirmeğe çalışmışlardı.

Ama hayvan hakikaten kudurmuştu! Ne vücuduna saplanan kurşunlara, ne de uçları zehirli av kargılarına aldırış etmiyor; durmadan saldırıyordu! İşin fenası, bütün bu müddet zarfında bir beyazla iki yerli daha cansız vere düşmüştü!...

Derken yerlilerden biri elindeki oku hayvanın gözüne doğrultarak bırakıvermiş, böylece canavarın daha ileri gitmesini önlemeğe muvaffak olmuştu. «Su Aygırı» en lüzumlu bir anda gözünü kaybedince şaşalamış, birkaç adım gerilemiş; sonra yeniden saldırmıştı!... Ama artık tek gözü ile hedefini iyi tespit edemediğinden bu saldırışlar boşa gitmiş; iki saate yakın bir zaman süren mücadeleden sonra ormana doğru kaçmıştı...

Birçok arkadaşlarını kaybeden avcılar ormanın kenarından yaya olarak geçip memleketlerine dönerlerken, fena bir koku duymuşlar ve bunun, aldığı yaralarla pek uzağa gidemeyerek ölen «Su Aygırı» olduğunu anlamışlardı.

Not :

Cip'i yiyen bu kudurmuş hayvan'ın kemikleri 1959 yılının Nisan ayında İngiltere'ye götürülerek, bir müzeye konmuştur.

KISSADAN HİSSE

EŞEK OLMASAYDIM..

Dünyanın en büyük ediplerinden biri olan Balzac'ın çok samimi bir arkadaşından beş lira alacağı vardı. Aradan aylar geçmiş olmasına rağmen bir türlü adamın borcunu getirip vermemesi Balzac'ı cileden çıkarıyordu adeta...

Birgün Balzac yolda yürürken, borcunu bir türlü vermeyen adamla karşılaştı. Dereden tepeden konuşmaya başladılar. Fakat adam herşeyden bahsettiği halde bir türlü borcundan bahsetmiyordu.

Bir ara, kendini açıkgöz sanan bu adam Balzac'a şu suali sordu:

— Balzac, insanların doğmadan önce birer hayvan olduklarına inanır mısın sen? Yani insanların dünyaya gelmeden önce hayvan olduklarını demek istiyorum!...

Balzac, hiç tereddüt etmeden adama gülerek şu cevabı verir:

— İnanırım elbette. Meselâ ben dünyaya gelmezden önce hakikî eşekmişim. Bunu nereden bildiğimi soracaksın herhalde. Cevabını vereyim: Eşek olmasaydım sana borç verir miydim hiç..»

Bir insan, kendisine ödünç olarak verilen bir şeyin üstüne oturmaya kalkışırsa çok fena bir iş yapmış olur. Bu gibi insanlar herzaman hakarete uğramaya mahkûmdurlar. Hem şu sözü hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın: «Borcunu zamanında ödemek, insanın karekterini ortaya koyar.»

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

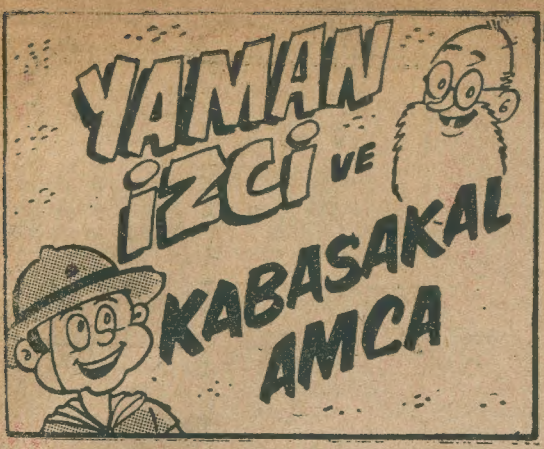

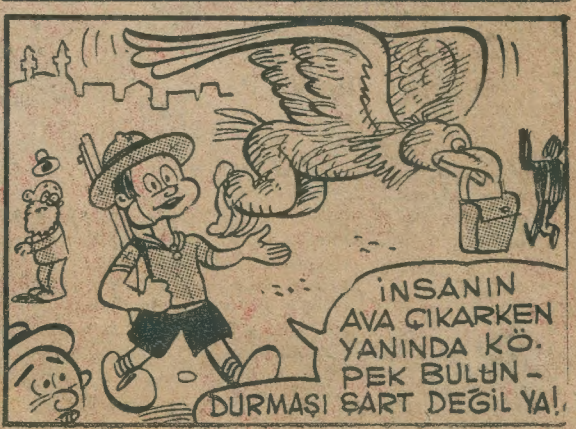

BU SAYIDA :

Kuduran Su Aygırı

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI